

PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA W NOWYM SĄCZU

KARTA PRZEDMIOTU

obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2016/2017

Instytut Techniczny

Kierunek studiów: Mechatronika

Profil: Praktyczny

Forma studiów: Niestacjonarne

Kod kierunku: 06.0

Stopień studiów: I

Specjalności: Mechatronika stosowana
Mechatronika pojazdów samochodowych

1 PRZEDMIOT

NAZWA PRZEDMIOTU	Mechanika techniczna i wytrzymałość materiałów
KOD PRZEDMIOTU	IT 06.0 PIN B9 16/17
KATEGORIA PRZEDMIOTU	Przedmioty podstawowe i kierunkowe
LICZBA PUNKTÓW ECTS	8
SEMESTRY	2 3

2 RODZAJ ZAJĘĆ, LICZBA GODZIN W PLANIE STUDIÓW

SEMESTR	WYKŁAD	ĆWICZENIA	LABORATORIUM	PROJEKT	SEMINARIUM
2	8	15			
3	8	15			

3 CELE PRZEDMIOTU

Cel 1 Zdobyć podstaw teoretycznych oraz nabyć umiejętności modelowania mechaniki układów punktów materialnych, brył sztywnych i ciał odkształcalnych.

Cel 2 Nabyć umiejętności modelowania układów płynowych (cieczy i gazów) w zakresie podstawowym.

4 WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

a Znajomość rachunku wektorowego oraz podstaw rachunku różniczkowego i całkowego.

5 EFEKTY KSZTAŁCENIA

EK1 Wiedza: Student który zaliczył przedmiot definiuje modele ciał, sił uogólnionych oraz więzów.

EK2 Wiedza: Student który zaliczył przedmiot definiuje podstawowe prawa i równania mechaniki w rozważanym zakresie.

EK3 Umiejętności: Student który zaliczył przedmiot ma umiejętność uwalniania od więzów i pisania warunków równowagi.

EK4 Umiejętności: Student który zaliczył przedmiot ma umiejętność wyznaczania parametrów kinematycznych ruchu.

EK5 Umiejętności: Student który zaliczył przedmiot ma umiejętność sporządzania wykresu momentu zginającego dla belek ich wykorzystania w obliczeniach wytrzymałościowych.

EK6 Umiejętności: Student który zaliczył przedmiot ma umiejętność interpretacji i zastosowania podstawowych wielkości służących do opisu zachowania cieczy i gazów w zakresie statyki i dynamiki.

EK7 Umiejętności: Student który zaliczył przedmiot ma umiejętność opisu dynamiki punktu materialnego.

6 TREŚCI PROGRAMOWE

WYKŁAD

LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
W1	Podstawowe pojęcia mechaniki: Modele ciał, sił, więzów. Aksjomaty statyki. Moment siły względem bieguna i prostej.	2
W2	Statyka: Redukcja dowolnego układu sił. Skrętnik. Warunki równowagi. Tarcie suche, toczone, cięgien.	2
W3	Wytrzymałość materiałów: Modele ciał odkształcalnych. Siły wewnętrzne w układach jednowymiarowych. Wektor naprężenia, naprężenie styczne i normalne, tensor naprężenia. Deformacja, wektor przemieszczenia, odkształcenie liniowe i postaciowe, tensor odkształceń. Schematyzacja wykresu rozciągania, moduł Younga, współczynnik Poissona. Momenty bezwładności figur płaskich. Wyznaczanie naprężeń dla prętów i belek i prętów o przekrojach okrągłych. Hipotezy wytrzymałościowe.	4
W4	Kinematyka: Opis ruchu punktu materialnego. Ruch obrotowy bryły sztywnej.	1
W5	Dynamika: Zasady dynamiki Newtona. Zasady zachowania. Tensor bezwładności. Praca i moc. Równania ruchu bryły sztywnej. Równania Lagrangea II rodzaju. Drgania własne i wymuszone układu o jednym stopniu swobody. Cechy drgan układów ciągłych na przykładzie drgan własnych struny.	3
W6	Mechanika płynów: Definicja płynu cieczy i gazu. Ciśnienie. Równanie Eulera. Lepkość. Równanie Bernoulliego. Równanie Naviera-Stokesa. Przepływ laminarny i turbulentny. Uwzględnianie strat miejscowych i lepkich.	4
	RAZEM	16

ĆWICZENIA

LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
C1	Warunki równowagi dla układu przestrzennego i układów połączonych elementów na płaszczyźnie bez tarcia i z tarcie.	6
C2	Siły wewnętrzne w belkach, prętach i wałach.	4
C3	Wymiarowanie prętów i belek.	4
C4	Opis kinematyki ruchu punktu materialnego i ruchu obrotowego bryły.	4
C5	Opis dynamiki ruchu punktu materialnego.	4
C6	Drgania układu o jednym stopniu swobody.	4
C7	Opis przepływu jednowymiarowego cieczy idealnej oraz lepkiej. Ciśnienie. Wydatek przepływu.	4
	RAZEM	30

7 METODY DYDAKTYCZNE

M1 Wykłady

M2 Zadania tablicowe

8 OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

FORMA AKTYWNOŚCI	ŚREDNIA LICZBA GODZIN NA ZREALIZOWANIE AKTYWNOŚCI
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim, w tym:	
Godziny wynikające z planu studiów	46
Konsultacje przedmiotowe	2
Egzaminy i zaliczenia w sesji	8
Godziny bez udziału nauczyciela akademickiego wynikające z nakładu pracy studenta, w tym:	
Przygotowanie się do zajęć, w tym studiowanie zalecanej literatury	44
Opracowanie wyników	0
Przygotowanie raportu, projektu, prezentacji, dyskusji	0
Indywidualne rozwiązywanie przykładów i zadań	100
SUMARYCZNA LICZBA GODZIN DLA PRZEDMIOTU WYNIKAJĄCA Z CAŁEGO NAKŁADU PRACY STUDENTA	200
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	8

9 SPOSOBY OCENY

OCENA FORMUJĄCA

F1 Odpowiedź ustna

F2 Zadanie tablicowe

F3 Kolokwium

KRYTERIA OCENY

EFEKT KSZTAŁCENIA 1		MIEJSCE WERYFIKACJI	OPIS WERYFIKACJI EK 1
NA OCENĘ 3	Student wymienia modele ciał w mechanice.	wykład	Pisemnie na wykładzie.
NA OCENĘ 4	Student rozróżnia modele ciał w mechanice bez błędów.		
NA OCENĘ 5	Student poprawnie klasyfikuje złożone modele ciał w mechanice.		
EFEKT KSZTAŁCENIA 2		MIEJSCE WERYFIKACJI	OPIS WERYFIKACJI EK 2
NA OCENĘ 3	Student wymienia prawa mechaniki.	wykład	Pisemnie na wykładzie.
NA OCENĘ 4	Student zapisuje prawa mechaniki bez błędów.		
NA OCENĘ 5	Student zapisuje złożone prawa mechaniki bez błędów.		
EFEKT KSZTAŁCENIA 3		MIEJSCE WERYFIKACJI	OPIS WERYFIKACJI EK 3
NA OCENĘ 3	Student poprawnie uwalnia układ od więzów.	ćwiczenia	Kolokwia na ćwiczeniach, egzamin.
NA OCENĘ 4	Student poprawnie uwalnia układ od więzów i zapisuje siłowe równania równowagi bez błędów.		
NA OCENĘ 5	Student poprawnie uwalnia układ od więzów i zapisuje równania równowagi siłowe i momentowe bez błędów.		
EFEKT KSZTAŁCENIA 4		MIEJSCE WERYFIKACJI	OPIS WERYFIKACJI EK 4
NA OCENĘ 3	Student opisuje ruch punktu materialnego z błędami.	wykład, ćwiczenia	Kolokwia na ćwiczeniach, egzamin.
NA OCENĘ 4	Student opisuje ruch punktu materialnego bez błędów.		
NA OCENĘ 5	Student opisuje ruch punktu materialnego i bryły sztywnej bez błędów.		
EFEKT KSZTAŁCENIA 5		MIEJSCE WERYFIKACJI	OPIS WERYFIKACJI EK 5
NA OCENĘ 3	Student sporządza wykres momentu zginającego z błędami.	wykład, ćwiczenia	Kolokwia na ćwiczeniach, egzamin.
NA OCENĘ 4	Student sporządza wykres momentu zginającego dla zasadniczo bez błędów.		
NA OCENĘ 5	Student sporządza wykres momentu zginającego bez błędów.		

EFEKT KSZTAŁCENIA 6		MIEJSCE WERYFIKACJI	OPIS WERYFIKACJI EK 6
NA OCENĘ 3	Student zna jednostki ciśnienia i umie zapisać i zinterpretować równanie Bernoulliego.	wykład, ćwiczenia	Kolokwia na ćwiczeniach, egzamin.
NA OCENĘ 4	Student zna jednostki ciśnienia i umie zapisać i zastosować równanie Bernoulliego dla cieczy idealnej bez błędów.		
NA OCENĘ 5	Student zna jednostki ciśnienia i umie zapisać i zastosować równanie Bernoulliego dla układu ze stratami bez błędów.		
EFEKT KSZTAŁCENIA 7		MIEJSCE WERYFIKACJI	OPIS WERYFIKACJI EK 7
NA OCENĘ 3	Student umie zapisać równanie Newtona lub zasadę energetyczną dla modelu zjawiska.	wykład, ćwiczenia	Kolokwia na ćwiczeniach, egzamin.
NA OCENĘ 4	Student umie zastosować równanie Newtona lub zasadę energetyczną dla modelu zjawiska z błędami.		
NA OCENĘ 5	Student umie zapisać i rozwiązać równanie Newtona oraz zastosować zasadę energetyczną dla modelu zjawiska bez błędów.		

OCENA DO INDEKSU (OCENA PODSUMOWUJĄCA)

Ocena z ćwiczeń, bądź średnia ważona oceny z ćwiczeń i egzaminu.

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU

a Zaliczenie ćwiczeń i zdanie egzaminu.

10 MACIERZ REALIZACJI PRZEDMIOTU

EFEKTY KSZTAŁCENIA DLA PRZEDMIOTU	ODNIESIENIE DO EFEKTÓW KIERUNKOWYCH	CELE PRZEDMIOTU	TREŚCI PROGRAMOWE	METODY DYDAKTYCZNE
EK1	MTP_W02, MTP_W13, MTP_W09	Cel1	W1, C1	M1, M2
EK2	MTP_W02, MTP_W13, MTP_W09	Cel1	W1, W2, W3, W4, W5, W6	M1, M2
EK3	MTP_UP09, MTP_UP08, MTP_UB06	Cel1	W2, W3, C1, C2	M1, M2
EK4	MTP_UP09, MTP_UP08, MTP_UB06	Cel1	W4, C4	M1, M2

EFEKTY KSZTAŁCENIA DLA PRZEDMIOTU	ODNIESIENIE DO EFEKTÓW KIERUNKOWYCH	CELE PRZEDMIOTU	TREŚCI PROGRAMOWE	METODY DYDAKTYCZNE
EK5	MTP_UP09, MTP_UP08, MTP_UB06	Cel1	W3, C2, C3	M1, M2
EK6	MTP_UP09, MTP_UP08, MTP_UB06	Cel2	W6, C7	M1, M2
EK7	MTP_UP09, MTP_UP08, MTP_UB06	Cel1	W5, C5, C6	M1, M2

11 WYKAZ LITERATURY

LITERATURA PODSTAWOWA:

- [1] J.Nizioł — *Metodyka rozwiązywania zadań z mechaniki*, Warszawa, 2002, WNT
- [2] M.E.Niezgodziński, T.Niezgodziński — *Wytrzymałość materiałów*, Warszawa, 2000, PWN
- [3] J.Leyko — *Mechanika ogólna*, Warszawa, 2001, PWN
- [4] R.Gryboś — *Mechanika płynów*, Warszawa, 1989, PWN

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- [1] T.Niezgodziński — *Mechanika ogólna*, Warszawa, 1999, PWN
- [2] J.Nizioł — *Podstawy drgań w maszynach*, Kraków, 1989, PK

12 INFORMACJE O NAUCZYCIELACH AKADEMICKICH

OSOBA ODPOWIEDZIALNA ZA KARTĘ

dr inż Sławomir Kowalski (kontakt: slawkow2@o2.pl)

OSOBY PROWADZĄCE PRZEDMIOT

dr hab. inż. Mariusz Cygnar, prof. PWSZ (kontakt: mcygnar@pwsz-ns.edu.pl)

dr inż Sławomir Kowalski (kontakt: slawkow2@o2.pl)

mgr inż. Grzegorz Kołat (kontakt: g.kolat@wisniowski.pl)

13 ZATWIERDZENIE KARTY PRZEDMIOTU DO REALIZACJI

(miejscowość, data) (odpowiedzialny za przedmiot) (kierownik zakładu) (dyrektor instytutu)

PRZYJMUJĘ DO REALIZACJI (data i podpisy osób prowadzących przedmiot)

.....
.....
.....

PWSZ w Nowym Sączu